

ย ย

เขาดานปู
KHAO TA PU

เขาดานปู เป็นค่านามย (สมพรย โบบทอง ให้ข้อมูล 6 กันยายน 2554)
เขาดานปูเป็นชื่อบ้านนามเมืองหรือนามสถานที่ในอำเภอพังงา มีลักษณะคล้ายตาของปู(สมศักดิ์ คาวิจิตรย ให้ข้อมูล 6 กันยายน 2554)
ชาวต่างชาติออกเสียง KHAO TA PU (สมศักดิ์ คาวิจิตรย ให้ข้อมูล 6 กันยายน 2554)
ชาวพังงาออกเสียง [kha01 ta:3 pu:w3] (สมพรย โบบทอง ให้ข้อมูล 6 กันยายน 2554)

เขาดานปู เป็นเขาหินปูน (Limestone) มีอายุยุคเพอร์เมียน (Permian) หรือประมาณ 295-250 ล้านปี เนื่องจากหินปูนมีคุณสมบัติที่กร่อนจากการละลายน้ำได้ง่าย ดังนั้นเกาะต่าง ๆ ในบริเวณอำเภอพังงาจึงมีรูปร่างแปลก ๆ และมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับการผุพังทำลายของเนื้อหิน

กำเนิดของเกาะตะปูมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำทะเลสมัยโบราณ เดิมเกาะตะปูและเกาะเขาพิงกันด้านตะวันออกมีสภาพเชื่อมต่อเป็นผืนเดียวกัน และอยู่บนผืนแผ่นดิน การเคลื่อนไหวของเปลือกโลกในเวลาต่อมา ทำให้เกิดมีรอยเลื่อนใหญ่เป็นแนวยาวพาดผ่านพื้นที่อำเภอพังงาด้านตะวันตก เรียกว่ารอยเลื่อนคลองมะรุ่ย รอยเลื่อนนี้ทำให้เกิดรอยเลื่อนย่อย ๆ ติดตามมาดังจะเห็นได้จากรอยเลื่อนที่เขาพิงกัน รอยเลื่อน รอยแตก และรอยแยกที่พบในหินปูนเกาะตะปู นอกจากนี้ รอยเลื่อนยังทำให้เกิดการหักพังของหินขึ้นในบริเวณรอยต่อระหว่างเกาะตะปูและเขาพิงกันทางด้านตะวันออก ทำให้เกาะตะปูแยกออกมาเป็นเขาลูกโดด

แผ่นดินเขาดานปูและเขาพิงกันได้รับอิทธิพลจากน้ำทะเลที่แผ่ขยายเข้ามาท่วมในช่วงหลังสุดเมื่อประมาณ 10,000 ปีที่ผ่านมา ทำให้พื้นที่เขาพิงกันและเกาะตะปูมีสภาพเป็นเกาะ โดยบริเวณเขาดานปูเป็นหัวแหลมยื่นออกไปในทะเล ต่อมาหัวแหลมถูกคลื่นกัดเซาะและซัดเกลารจนกระทั่งมีรูปร่างเรียวยาวและขาดออกจากตัวเขาพิงกันตะวันออกอย่างเด่นชัด มีสภาพเป็นเกาะหินโด่ง

น้ำทะเลที่ขึ้นสูงสุดเมื่อประมาณ 6,000 ปีที่ผ่านมา มีระดับสูงกว่าระดับปัจจุบันประมาณ 4 เมตร การขึ้นลงของน้ำทะเลได้กัดเซาะเกาะตะปูให้เกิดเป็นแนวรอยน้ำเซาะหิน เว้าเข้าไปที่ระดับดังกล่าว ต่อมาน้ำทะเลระดับลงมาอยู่ที่ระดับความสูงประมาณ 2.5 เมตรจากระดับน้ำทะเลปัจจุบัน ระดับน้ำทะเลใหม่ได้กัดเซาะส่วนล่างของเกาะตะปูให้เกิดเป็นรอยน้ำเซาะหินแนวใหม่ คือ ระดับที่เป็นส่วนคอคอดกึ่งที่สุดและเป็นบริเวณที่มีสิ่งมีชีวิตเช่น หอย เพรียง เกาะอาศัยอยู่โดยรอบเมื่อได้นำซากหอยนางรมที่ติดอยู่ในแนวรอยกัดเซาะนี้ไปหาอายุโดยวิธีคาร์บอนรังสี (C14) ได้อายุประมาณ 2,620 + 50 ปี แสดงว่ารอยคอคอดกึ่งนี้เกิดจากการกัดเซาะของน้ำทะเลเมื่อเวลาประมาณ 2,500 ปีที่ผ่านมา หลังจากนั้นน้ำทะเลจึงลดระดับลงมาอยู่ที่ระดับปัจจุบัน ส่วนที่คอคอดกึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อ 2,500 ปีที่ผ่านมาเอง ทำให้เกาะตะปูมีลักษณะโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศ

เกาะตะปูมีปัญหาการพังทลาย อันเกิดจากการกัดเซาะกัดเซาะของน้ำทะเล การขุดเจาะเนื้อหินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์จำพวกหอยนางรม เพรียง ปู ฯลฯ ความแรงของคลื่นลมในฤดูมรสุม การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของโลก เนื่องจากปฏิกิริยาเรือนกระจกอันอาจมีผลให้คลื่นลมเปลี่ยนความเร็ว และสุดท้ายคือการถูกรบกวนด้วยกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การจอดเรือโดยการทิ้งสมอการผูกเรือไว้รอบเกาะ รวมทั้งคลื่นจากเรือหางยาวที่วิ่งรอบเกาะ

<http://www.uppicweb.com/massupload.php>

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%95%E0%B8%B0%E0%B8%9B%E0%B8%B9>

นามานุกรม

สมพรย โบบทอง เพศชาย ๒/๙ ม.๔ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงาย ๘๒๑๘๐ ให้ข้อมูล กนกวรรณย รักชายศ เมื่อ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ย ย ย

สมศักดิ์ คาวิจิตรย เพศชาย ๙/๙ ม.๔ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงาย ๘๒๑๘๐ ให้ข้อมูล กนกวรรณย รักชายศ เมื่อ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ย ย ***
พังงาศึกษา

วัฒนธรรม 2 วัฒนธรรม ภาษาสื่อสาร 2

[วิจัย ปฎิวิย](#) ย ย ย ประสานงานการสืบค้น